

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. november 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. február 15. napján kihirdetett 23.B.22/2011/30. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2012. február 15. napján kihirdetett 23.B.22/2011/30. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében és bántalmazás hivatalos eljárásban büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 30.475 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.312/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a Fővárosi Ítélőtáblánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását. Ebben a tárgyaláson bejelentett fellebbezést részben módosítva tartotta fenn. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt megalapozatlanság miatt, mert álláspontja szerint a megállapított tényállás felderítetlen és hiányos. Másodsorban azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tényállás tisztázása érdekében folytasson le bizonyítási eljárást, melynek eredményeként a vádlottat az ellene emelt vádak alól mentse fel. A védő beadványában az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást és az elsőfokú bíróságnak a mérlegelő, bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadta. A másodsorban előterjesztett indítványához kapcsolódóan bizonyítási indítványt terjesztett elő, melyben kérte a Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és járőrszolgálati Alosztály későbbi ügyeiben készült jelentések beszerzését, melyek tartalmazzák, hogy az eljárás alá vont - a jelen ügy sértettje - hogyan fenyegette meg a vele szemben intézkedő járőröket 2012. május 5-én és milyen kijelentéseket tett a jelen ügygel kapcsolatban. Fenntartotta az elsőfokú eljárás során tett azon indítványokat, hogy a bíróság szerezzé be a cselekmény napján a sértett letéti tárgyaitól készített feljegyzést, hogy található-e abban véres zsebkendő. Indítványozta továbbá a sértettel szemben a Rendőrkapitányság által tett intézkedésekről szóló jelentéseket, kellett-e hozzá

előállítás során mentőt hívni. A sértett működési területe ugyanis a kerület határán volt. Indítványozta ezen túlmenően a cselekmény idején fogdaőri szolgálatot ellátó x tanúkénti kihallgatását arra vonatkozóan, hogy a befogadáskor a sértett panaszkodott-e bántalmazásra, sérülésre. Ezen kívül szükségesnek látta a védő azon orvosok személyes kihallgatását, akik a sértettet vizsgálták. Indítványt tett arra, hogy a bíróság személyesen hallgassa ki a sértettet, mert ő igenis megtalálható.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezésében, valamint annak írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartva elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, másodsorban felmentésre, harmadsorban a védencével szemben kiszabott büntetés jelentős enyhítésére és előzetes mentesítésére tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság valóban megkísérelte felkutatni a sértettet és a tényállás tisztázása érdekében új szakértőt is rendelt ki, azonban ítélete megalapozatlan maradt. Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú ítélet változatlanul hagyása mellett a vádlott munkáltatóján múlik, hogy megszünteti-e a szolgálati viszonyát, mivel a vádlott egy kiváló rendőr, ezért ez indokolatlan lenne vele szemben.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követett el bűncselekményt.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a hatályon kívül helyezésre és felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Törvényesek voltak a vádlott, a tanúk és a szakértő kioktatásai. A Fővárosi Bíróság a releváns okiratokat a megfelelő formában tette a bizonyítás anyagává, és a Be. 296. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényesen olvasta fel a sértettnek a nyomozás során tett vallomását és a szembesítésről készült jegyzőkönyvet.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy a vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, csupán a büntetőjogi felelősségét tagadó nyilatkozatot tett. A nyomozás során tagadó tartalmú vallomást tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott tagadásával, valamint az azt alátámasztó rendőr tanúk vallomásával szemben a tényállást a sértettnek a nyomozás során tett vallomása, az igazságügyi orvosszakértői vélemények megállapításai, a rendelkezésre álló - a sértett sérüléseire vonatkozó - orvosi iratok, valamint az egyéb - okirati - bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú

bíróság ítélete 3. oldal 2. bekezdésétől a 14. oldal első bekezdéséig igen részletesen értékelte az általa megismert bizonyítékokat és meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlotti védekezéssel szemben miért a sértetti vallomást és az azt alátámasztó bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. Az elsőfokú bíróság indokoltan utasította el a védőnek a bizonyítás kiegészítésére irányuló indítványát, figyelemmel arra, hogy azoktól további eredmény nem volt várható, egyrészt irreleváns volt, másrészt - a véres zsebkendő tekintetében - életszerűtlen, hogy a letéti tárgyak között szerepelt volna.

Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta. A másodfokú bíróság szintén elutasította a védőnek a bizonyítás kiegészítésére irányuló indítványait. Azok egy része már az elsőfokú bíróság által is indokoltan került elutasításra. A zsebkendő tekintetében épp a védő által hivatkozott a letéti tárgyak kezelésére vonatkozó BM. rendelet rendelkezik úgy, hogy az az előállított birtokában tartható, tehát nem lehet letétezni. A beszerzendő iratok kapcsán megállapítható, hogy a jelen ügygel összefüggő jelentések, rendőrségi iratok már beszerzésre kerültek, a bűnügyi iratok részét képezik. A rendőr tanú kihallgatásával kapcsolatban megállapítható, hogy a sértett befogadásával, majd orvosi vizsgálatra küldésével kapcsolatban a szükséges iratok rendelkezésre állnak, ebben a tekintetben további bizonyítás lefolytatása szükségtelen. A sértett kihallgatására vonatkozó indítvánnyal kapcsolatban pedig semmilyen konkrét adat nem áll rendelkezésre azzal kapcsolatban, hogy ő Budapest IX. kerületében meghatározott helyen tartózkodna. Az elsőfokú bíróság mindent megtett annak érdekében, hogy a sértettet kihallgassa, igyekezete azonban nem vezetett eredményre. Az a megállapítás tehető, hogy a védő által előterjesztett bizonyítási indítványok csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményeznék, ezért azoknak a fellebbviteli bíróság sem adott helyt.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés bűntettében, valamint a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző bántalmazás hivatalos eljárásban bűntettében megállapította. A másodfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Törvényszék ítéletének a 14. és 15. oldalán kifejtett jogi indokolásával, azt csupán annyiban pontosítja, hogy a vádlott a Btk. 137. § 1/l) pontja alapján minősül hivatalos személynek.

A vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor ezekre, valamint a cselekmények tárgyi súlyára és a vádlott alanyi bűnösségének fokára tekintettel a vádlottal szemben a rendelkező részben írt 1 év 6 hónapi börtönbüntetést szabta ki halmazati büntetésül. Nem tévedett akkor sem, amikor lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére

és törvényesen állapította meg a felfüggesztés próbaidejének tartamát is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a bűncselekményt ismételten elkövető vádlott esetében cselekmények súlyára és jellegére is figyelemmel indokolt lett volna katonai mellékbüntetés kiszabása, azonban erre az ítéletáblának a vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában - a súlyosítási tilalomra figyelemmel - nem volt lehetősége. Összességében megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat, annak enyhítése már az egyéni és általános visszatartás követelményét sértené, így a vádlotti és védői fellebbezés eredményre nem vezethetett. A másodfokú bíróság a bűncselekményt ismételten elkövető vádlott esetében nem látott lehetőséget előzetes mentesítés alkalmazására.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéletábla - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábla végzése a Be. 371. § (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2012. november 9. napján

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete jogerős és a bűnügyi költség tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2012. november 9. napján

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Roznoviczky Illésné
tisztviselő